

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/32/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201491
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201491.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: Leder & Schuh SK spol. s r.o., Einsteinova 18, 851 01 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Wolf & Linden s.r.o., Astrová 2/A, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0045/99/2012 zo dňa 22. júna 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 165/2012-108 zo dňa 21. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 165/2012-108 zo dňa 21. februára 2014, p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 170,45 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v R..

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ OSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SK/0045/99/2012 zo dňa 22.06.2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi súdny poplatok 66 € a trovy právneho zastúpenia v sume 493,94 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v R.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že podľa názoru krajského súdu žalovaný v konaní dostatočne nepreveril tvrdenie žalobcu o nezameniteľnosti označeného výrobku v prípade predaja či reklamácie spotrebiteľa. Nepreveril, či označený tovar je druhovo a individuálne odlišný od ostatných výrobkov predávaných žalobcom a či nemôže následne dôjsť k zámene takto označeného výrobku, predávaného žalobcom. Nebolo možné preskúmať tvrdenie žalovaného o porušení ust. § 16 ods. 1 písm. d/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa), pretože konštatovanie žalovaného o porušení povinností vyplývajúcich z uvedeného ustanovenia zákona nevychádza z dostatočne a spoľahlivo zisteného stavu veci.

V podanom odvolaní žalovaný navrhol zmeniť podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok a žalobu zamietnuť. Mal zato, že pri postihu žalobcu postupoval podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je predávajúci povinný vydať doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, na ktorom je uvedené: obchodné meno, sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby, adresa prevádzkarne, dátum predaja, názov a množstvo výrobku alebo druh služby, cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil. Zákon o ochrane spotrebiteľa v § 16 ods. 1 určuje nielen povinnosť vydať doklad o kúpe, ale zároveň aj náležitosti, ktoré musí doklad o kúpe obsahovať v každom prípade a to s ohľadom na skutočnosť, že patrí medzi dôkazy, ktoré majú vypovedaciu hodnotu vo vzťahu k osobe predávajúceho ako aj k obsahu záväzkového vzťahu. Na doklade o kúpe je nevyhnutné uviesť názov výrobku, ktorý slúži k presnej identifikácii zakúpeného výrobku. Názov tovaru nemôže byť vyjadrený len číselnou formou a druhovým názvom, keďže pod názvom výrobku sa vo všeobecnosti rozumie pomenovanie tovaru vyjadrené podstatným menom, približujúce vlastnosti tovaru. V tej súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/108/2010-44 zo dňa 02.02.2011 a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/19/2011 zo dňa 19.10.2011, v ktorých bolo v obdobnej veci rozhodnuté tak, že žaloba bola zamietnutá a bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného správneho orgánu. Pokiaľ žalobca poukázal na to, že výrobok je možné dohľadať v jeho evidenčnom systéme výrobkov, k tomu žalovaný uviedol, že predávajúci je povinný viesť a uchovávať evidenciu o cenách tovaru po dobu troch rokov podľa zákona o cenách. Žiaden právny predpis žalobcovi nestanovuje povinnosť uchovávať evidenčný systém skladovania výrobkov, z ktorého by bolo možné dohľadať predmetný výrobok. Žalovaný má pochybnosti o tom, že žalobca by z vlastnej vôle uchovával evidenčný systém po dobu možného uplatnenia si zodpovednosti za vady výrobku (2 roky). Sortiment tovaru sa pomerne často v predajnej sieti mení, najmä ak sa jedná o odevné súčasti, čo môže mať za následok sťaženie prípadne až zmarenie uplatnenia reklamácie z dôvodu zmeny sortimentu a možnej likvidácie staršej skladovej evidencie, prípadne priradenie daného čísla k inému výrobku. Ďalej žalovaný poukázal na tomu, že povinnosť vydať doklad o kúpe s uvedením názvu výrobku je upravená aj v zákone č. 289/2008 Z. z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, ktorý v § 8 upravuje náležitosti dokladu o kúpe. Poukázal tiež na komentár k uvedenému ustanoveniu, ktorý práve poukazuje na to, že „z pokladničného dokladu musí byť zrejmé, aký tovar sa predával alebo aká služba sa poskytla. Z toho dôvodu sa ustanovilo, že označenie tovaru alebo služby musí byť takej, aby z neho dlh predávaného tovaru alebo poskytnutej služby boli jednoznačný a aby označenie umožnilo jednoznačné odlišenie označeného tovaru od iného tovaru alebo označenej služby od inej služby. Na označenie tovaru alebo služby sa môže používať aj skrátený názov. Za nesprávne označenie tovaru sa považuje, napríklad mliečny výrobok, textilný tovar, kvety a to z dôvodu, že takéto označenie je príliš všeobecné a nie je z neho možné konkrétne určiť, o aký druh tovaru ide“. Okrajom žalovaný poukázal na porušenie informačných povinností. Tiež opätovne k veci uviedol, že správne konanie prebiehalo na základe ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý žalobca svojím konaním porušil; žalovaný konal na základe zákona a v medziach zákona na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Je toho názoru, že skutkový stav bol jednoznačne preukázaný, správne právne posúdený a pokuta uložená žalobcovi oprávnená a v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Napadnutý rozsudok navrhol zmeniť, lebo podľa jeho názoru krajský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Namietal, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/108/2010-44 zo dňa 02.02.2011 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/19/2011 zo dňa 19.10.2011, v ktorých bolo podľa tvrdenia žalovaného v obdobnej veci rozhodnuté tak, že žaloba bola zamietnutá a bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, sa nevzťahujú na skutkový stav posudzovaného prípadu, pretože v tej veci bol uvádzaný na doklade o kúpe výrobku len menný názov, pričom v posudzovanom prípade ide o odlišnú situáciu, nakoľko na doklade o kúpe je uvádzaná kombinácia menného a číselného názvu. V tej súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/52/2011 zo dňa 31.5.2012, ktoré si v danej veci osvojil aj krajský súd a ktoré sa výslovne vzťahuje na posudzovaný skutkový stav. Zopakoval, že ním používaný systém

označovania výrobkov na doklade o kúpe umožňuje presné a jednoznačné identifikovanie zakúpeného tovaru, a to práve na účely reklamačného konania. Tieto skutočnosti žalovaný v rámci správneho konania neskúmal a postupoval formalisticky bez akejkoľvek ďalšej analýzy skutkového stavu. K poukazu žalovaného na zákon č. 289/2008 Z. z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov žalobca uviedol, že ani tento zákon nezakazuje uvádzať na doklade o kúpe kombináciu menného a číselného názvu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods.2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti týchto osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 3 OSP). V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide. Základným cieľom konania v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti OSP je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda v tom, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0045/99/2012 zo dňa 22.06.2012, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0355/05/2011 zo dňa 19.12.2011 o uložení pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa vo výške 400 € pre nedodržanie povinností predávajúceho podľa § 13 a pre porušenie povinností predávajúceho podľa § 16 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je predávajúci povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, v ktorom sú uvedené všetky zákonom stanovené náležitosti, keď kontrolou dňa 07.11.2011 bolo zistené, že na kontrolný nákup bol spotrebiteľovi vydaný doklad o kúpe výrobkov, v ktorom nebol uvedený názov odpredávaného výrobku.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že dňa 07.11.2011 bola v prevádzke (právneho predchodcu) žalobcu v OC AUPARK v Žiline pri šetrení spotrebiteľského podnetu evidovaného pod číslom P-

656/2011 vykonaná inšpektormi SOI kontrola, pri ktorej bol, o. i. zistený nedostatok, spočívajúci v tom, že na kontrolný nákup v hodnote 2,29 € bol vydaný doklad o kúpe výrobku, v ktorom nebol uvedený názov odpredávaného výrobku. Predmetom kontrolného nákupu bola kúpa jedného balenia pánskych ponožiek, pričom na doklade o kúpe výrobku bolo uvedené „ODEVY“.

Najvyšší súd sa stotožňuje so záverom krajského súdu, že predmetný doklad o kúpe obsahoval okrem označenia predávaného tovaru názvom „ODEVY“ aj artiklové číslo 7201002276390 a vzhľadom na obranu (tvrdenie) žalobcu, že na doklade o kúpe je uvádzaná kombinácia menného a číselného názvu, čím je tovar dostatočne druhovo a individuálne odlišený od ostatných výrobkov bolo pre dostatočné zistenie skutkového stavu veci v správnom konaní potrebné, aby sa žalovaný s uvedenou námietkou náležite vypořiadal. Pokiaľ žalovaný správny orgán poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/108/2010-44 zo dňa 02.02.2011 a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/19/2011 zo dňa 19.10.2011, v ktorých bolo v obdobnej veci rozhodnuté tak, že žaloba bola zamietnutá a bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, tu najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že v tej veci sa najvyšší súd stotožnil s právnym záverom krajského súdu, ako aj s argumentáciou žalovaného v napadnutom rozhodnutí, že forma označenia tovaru „črepníkové kvety“ nespĺňala zákonnú požiadavku na uvedenie názvu výrobku, ale išlo o uvedenie druhu výrobku.

Z uvedených dôvodov sa najvyšší súd stotožnil so závermi krajského súdu. S odôvodnením zrušujúceho rozsudku krajského súdu v danej veci sa najvyšší súd stotožnil, preto ich nebude opakovať, len na ne ako na správne odkazuje.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Žalobca bol aj v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1, § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 prvá veta OSP. Priznaná suma 170,45 € pozostáva z odmeny za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie z 02.04.2014 k odvolaniu žalovaného v sume 134 €, náhrady výdavkov za miestne telekomunikačné služby a miestne prepravné za jeden úkon právnej služby v sume 8,04 €, spolu suma 142,04 €, zvýšená o daň z pridanej hodnoty (vyhláška ministerstva Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.